

Příloha k diplomové práci

Bc. Jana Daušová

Vliv pandemie COVID-19 Na seniory žijící v domovech třetího věku

Přepisy rozhovorů a ukázka některých oskenovaných dotazníků

Praha 2022

Obsah

1	Rozhovory.....	4
1.1	Rozhovor s Danuší Mrázovou	4
1.2	Rozhovor s Evou Drvotovou	6
1.3	Rozhovor s Evou Šobkovou	9
1.4	Rozhovor s Janou Wranovou.....	12
1.5	Rozhovor s Jindřiškou Karasovou	15
1.6	Rozhovor s Přemyslem Červenkou	19
1.7	Rozhovor s Libuší Kopáčovou	23
1.8	Rozhovor s Miroslavou Hubírkovou	26
1.9	Rozhovor s Ludmilou Lukavcovou	29
1.10	Rozhovor s Máriou Dzurekovou	31
1.11	Rozhovor s Bedřiškou Dejlou.....	33
1.12	Rozhovor se Zdeňkou Kroutilovou	36
1.13	Rozhovor se Zdeňkem Jirotkou	39
1.14	Rozhovor s Karlou Chládkovou	42
2	Dotazníky.....	45
2.1	Dotazník č. 1	45
2.2	Dotazník č. 2.....	48
2.3	Dotazník č. 3.....	51
2.4	Dotazník č. 4.....	54
2.5	Dotazník č. 5.....	57

1 Rozhovory

1.1 Rozhovor s Danuší Mrázovou

Věk: 84 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: SŠ

Bývalé zaměstnání: Porodní asistentka

Doba pobytu v domově pro seniory: 3,5 roku

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Může.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Já jsem tady tři a půl roku.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Aktivity dělám pravidelně. Vaříme, pečeme. Já pečů všechno. Je tady muzika, tak zpívám a odpoledne jsou také aktivity a pak hrají karty. Alespoň nám to ten den uteče.“

Na co se během dne těšíte?

„Na všechno. Nemám nic konkrétního.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„To asi nic, akorát jsem trošku lítostivá. Ale už jsem si tady zvykla. Nedělám nic, co by mě nebavilo.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Ten covid. To jsem se bála kvůli dětem.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Když se mi narodila první dcera. Jinak děti jsou všechny zdravé. Nechtěla jsem sem, ale byla jsem pořád sama. Pak jsem spadla a měla jsem zlomenou nohu, tak jsem šla sem. Moc se mi nechtělo. Jsem tady ale spokojená, dobrý kolektiv.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Děti tady mám každý den nebo obden. Jsou čtyři, tak se střídají. Vnučka dělá na Kladně v nemocnici, ta chodí taky pravidelně. Jak říkám, v pondělí je ta vnučka, co je na Kladně. Potom se děti střídaly. Taky se mi stalo, že přišly dvě najednou a pak nevíte s kým se máte bavit, tak jsme to udělali takhle. Chodí spíš odpoledne po práci.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„No z jedné strany jsem souhlasila, aby to zase nedostali další. Ale jinak nevím no.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Jo, asi jo.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Tak bych určitě radši chtěla, aby byly návštěvy, protože jsem se bála kvůli dětem, a ne kvůli sobě.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„To, že za mnou nemohly chodit děti.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Telefonicky. Mobilem. Já nemám to s tou kamerou, ale syn to má, že ví, kde jsem. Mluví na mě a já to slyším, ale já to nemám, já mám obyčejný telefon.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ne, jenom ten telefon. Jinak všechny děti ví, že jsem tady.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„No, že jsme nemohli ven. Potom chodíme okolo té budovy. Taky jsme neměli kadeřníka, ale já k němu moc nechodím. To si hlavu spíš udělám sama. Aktivity se hlavně změnila a nemohli jsme na ně chodit. Mohli jsme tady sedět a říkali, že nejvíc dva.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Já mám ráda divadla. Ráda zpívám a zpívá celá rodina. Já mám ráda společnost, ráda se bavím a taky ráda pomůžu. To nemůže nikdo říct, že bych nepomohla. Takže to mi chybělo.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Asi žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Spíš ne.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Lidi jsou na sebe víc hodní, to je jasné. Stejně jako za války taky. Paní ošetřovatelky jsou na nás hodné.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.2 Rozhovor s Evou Drvotovou

Věk: 88 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: ZŠ

Bývalé zaměstnání: ČSD

Doba pobytu v domově pro seniory: 2,5 roku

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Můžete.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Už dva a půl roku.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Máme tady aktivity od devíti do jedenácti a odpoledne od jedné do čtyř hodin. Pokaždé něco jiného. Každá sestřička s námi dělá něco jiného. Potom máme volno.“

Na co se během dne těšíte?

„Na všechno. Člověk se nerad nudí. Já pocházím z devíti dětí, tak jsem zvyklá na tu práci.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Dělám všechno ráda, akorát neposlouchám tyhle (ukázala na jiné seniorky), protože to je sprostý dobytek.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Ten covid.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„To nevím. Já jsem sem jít nechtěla, protože jsem si stačila. Ale zlomila jsem si jednu ruku, pak druhou, a tak jsem sem šla. Jsem tady nakonec ráda, protože jsou na nás hodní i vedení. Zabaví nás, hrají nám.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Každý týden sem jezdí snacha, protože syn zemřel. Ta mi kupuje ty věci, co tady nemáme a povídáme si. Vždycky se na ni těším.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Musí to být, tak to je. Radost jsem z toho neměla, ale co se dalo dělat.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Ano.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Je to těžká otázka. Řídím se podle toho, co je. Nepřemýšlela jsem nad tím. Ale nijak mi nevadilo, že to bylo zavřené.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„To, že za mnou nikdo nechodil.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Telefonem.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ne, nic takového. Jenom ten telefon.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Chodili jsme na půl a bylo nás méně. Místo dvaceti nás šlo deset nebo pět, potom jsme se vždycky vystřídali.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Asi žádné. Já strašně ráda háčkují. V Lužanech mám ředitelku z mateřské školy a ta mi vždycky přinese vlnu a já těm dětem vždycky háčkují tašky. Už jsem toho udělala alespoň třicet. Každý, kdo mi přinese vlnu, tak tomu uháčkují. Říkají mi, že jsem jako motor.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Chodí sem hrát hudebníci, ale nevím, jestli to začalo tou karanténou.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ani ne. Museli jsme být na pokoji zavřeni, takže jsme se ani moc nestýkali.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„To nemůžu říct. Spíš negativní věci.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.3 Rozhovor s Evou Šobkovou

Věk: 74 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: SŠ

Bývalé zaměstnání: Administrativa

Doba pobytu v domově pro seniory: 3,5 roku

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jo, určitě.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„No, bude to tři a půl roku.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Máme pravidelně aktivity. Každý den něco jiného. Je tady čtení, kuchařky, kvízy, ruční práce, hudba. Včera tady byli harmonikáři. V sobotu a v neděli je volno, a to si musí

každý něco najít. Můžete jít ven, je tady krásná zahrada. Ještě chodíme cvičit každé úterý a středu. Cvičení je pak zakončené meditací. To je taky moc dobré.“

Na co se během dne těšíte?

„Na karty. Máme tady svoji pětičlennou skupinu. Jsme taková správná parta. Dříve tady bylo hodně mužských, ale loni jich tady hodně umřelo.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Nemůžu říct, že bych se na něco vyloženě netěšila.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Jednoznačně ten covid, protože mně taky bylo mizerně. Mám strach, aby se to neopakovalo. Hlavně, aby nám nezavřeli domov. Pak to třeba pro návštěvníky otevřeli, ale to bylo jen na půl hodiny a z toho jim dělali ještě testy, takže pak nám stačili říct jen ahoj. Nejhorší bylo, že se člověk těšil, že pojedou domů na ty Vánoce. Oni řekli, že můžeme jet třeba na den, ale pak jste musela být pět dní v karanténě, takže skoro nikdo nejel.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Jsou tady olympiády a soutěžíme. Vždycky je tříčlenné družstvo. Byli jsme ve Smečně a pak se to také koná u nás. Když je to domácí, tak mohou být dvě družstva. Když to bylo naposledy, tak to jedno naše družstvo vyhrálo, tak to byla velká sláva pro Domov. Dostane se pohár a veliký dort. Člověk také jede pryč a podívá se jinam. Byli jsme ve Zdicích a na Dobříši. Já mám také ráda divadlo. K Vánocům jsem si přála jet do divadla a loni mě paní, co tady dělá canisterapii, vzala do divadla do Kladna. Já jsem z Kladna, ale ještě jsem neviděla, jak je to krásně opravené, tak to jsem měla velkou radost.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Nedávno tady za mnou byly spolužačky z ekonomky. Ted' jsme se bály, protože je to nařízení, že se nemůže chodit do restaurace bez očkování, i když jsme očkované, tak jsme se bály. To jsme chodily do třídy jen samé holky. Rodina za mnou chodí každý měsíc. Dcera za mnou chodí pravidelně. Loni v létě se za mnou přijela podívat i vnoučata, takže to je všechno v pořádku.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Ale co se dalo dělat. Třeba na ty Vánoce mě to moc mrzelo, protože jsem tam chtěla jet alespoň na den. Tak nevím, jak to bude teď. Snad to nebude stejné.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Jo.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„No, když to muselo být. Ale to, že s něčím člověk už počítá a pak to změní, tak to mi vadilo. Radši bych byla, kdyby ten zákaz nebyl.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„To, že jsme nemohli chodit ven, stýkat se s ostatními a museli jsme být zavřeni na pokoji.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Telefonovali jsme si pořád.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Pavel, co s námi hraje karty, tak ten má ten mobil, co máte vy, tak mi umožnil to, že jsem je mohla i vidět. Dceru a děti. Tak to jsem měla radost. Myslím, že to byl WhatsApp.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Bylo uzavření návštěv. Nejdřív jsme nemohli chodit ven vůbec. To jste seděla na pokoji a četla jste si, malovala. Potom se udělalo, že se mohlo sejít jenom pět a pak deset lidí. Dopoledne a odpoledne. Nějakou dobu tady kadeřník nebyl. To vím, protože to jsem měla odrostlé vlasy, tak to mi pak tady děvčata nabarvila. Nejdřív ty návštěvy byly jen na tu půl hodinu a teď jsou dopoledne od půl desáté do půl dvanácté a od půl druhé do půl sedmé a o víkendu to je jen odpoledne.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Karty mi určitě chyběly. Když to bylo zavřené, tak mi vadilo, že jsme nemohli na procházky.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Třeba tady byl Hůlka, ale to tady byl jen půl hodiny, to zazpíval jen pět písniček.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„No byli jsme rádi, že jsme si mohli sednout v hale a popovídat si. Já tady mám tu partu děvčat, ale jinak ne.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Člověk zjistí, co taky může být. Teď je tady něco nového a nikdo si s tím neví rady. Je pravda, že sestřičky nám hodně pomáhaly a taky tady byli studenti na výpomoc. Takže si lidé hodně pomáhali. Když je ta krize, tak si lidé pomáhají.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.4 Rozhovor s Janou Wranovou

Věk: 86 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: ZŠ

Bývalé zaměstnání: Skladnice

Doba pobytu v domově pro seniory: 1,5 roku

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Ano, určitě.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Rok a půl jsem tady.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Jak Vám to mám říct. Já moc nechodím. To, co se tu dělá, tak je rukama, a to já moc taky nedokážu. Akorát, když sestřičky potřebují něco vyžehlit, tak to žehlím, potom vytahuji nitě z krajek a oni to pak dávají na polštáře jako parádu. Jinak ráno vstaneme, to se umyjeme, oblečeme a pak máme v osm snídaní. Potom se vrátíme zpátky na pokoj a pak se vidí podle toho, co je za aktivitu. Když je to něco, co zvládnou, tak jdu taky a když to nezvládnou, tak zůstanu na pokoji a čtu si. To jsou takové ty románky, tím zabíjím čas.“

Na co se během dne těšíte?

„Na večer.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Já nemusím. Není to tak, že bych musela a bylo by mi to odporné. Když se mi to nelíbí, tak nejdu a tím to končí.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Náročnější pro mě bylo, když jsem upadla a zlomila jsem si ruku v zápěstí čili ze mě byl ležící pacient. Museli mě krmit, oblékat. No prostě miminko ze mě bylo. To trvalo pět neděl, co jsem měla ruku v sádře. Pak byly svátky, tak to tady nebyli ani rehabilitační pracovníci. Ale pak mě učili cvičit. Já už jí pořádně nezatnu v pěst, ale rukou normálně kvedlám nebo můžu žehlit. To mě zabrzdlilo a pak jsem se začala bát chodit. V hlavě mám blok, že sebou praštím. Ale teď jsem soběstačná.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Když děti přijedou.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„No tak dá se říct. Já mám syna, který mi zůstal. Mám dva vnuky a jednoho pravnoučka a jinak už nikoho nemám. To už jsou prostě ta léta. Jezdí sem na návštěvy

snacha, maminka od toho vnoučka. Kluk už o to nemá zájem, protože ten sportuje. Je to už velký kluk, tak babička mu už nic nedává. Dva roky jsem mimo domov, takže tím jsme ztratily ty kontakty. Oni bydlí na Kladně a já jsem hold tady. Příležitostně chodí na návštěvy, ne nijak pravidelně, jak se jim to hodí.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„To se nedalo nic dělat. Když jsem byla na Kladně, tak tam byla první ta karanténa a pak mě převezli sem, a to jsem zažila tu druhou. Já jsem si říkala hlavně kvůli dětem, ale jinak hold člověk už je starý, a když to přijde, tak to přijde. Akorát jsem si říkala, že jsou chudáci mladý lidi a děti, když musí být doma. To mě trápilo, ale nezmůžu s tím nic. Nepředělám to.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Nikdo moc nevěděl, proč ta opatření tak rychle mění. Takže ani moc ne. Ale když nad tím přemýšlím, tak by to nebylo tak, že bych si připadala bezpečněji kvůli těm zákazům. Byla bych raději, kdyby ten zákaz nebyl.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Když nejste úplně zdravá a potřebujete lékařskou pomoc v nemocnici a oni nemohli nikoho přijímat, protože byly zákazy všeho, tak to bylo těžký. V téhle věci ale zůstávám klidná, není to tak, že bych divočila. Prostě je to tak, tak se s tím nedá nic dělat.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Hlavně jsem litovala ty sestřičky. Kdo má doma děti, tak to muselo být těžké.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Ani jsem neudržovala. Volám někdy, ale už málo. Za prvé je to drahé, já to řeknu tak, jak to je. Co jsem měla kamarádky, tak už umřely. Začíná to všechno odcházet.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„To ne.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Když byla karanténa, tak to bylo všechno zavřené. Ke kadeřnici jsem nemohla chodit. Jinak jsem chodí i pedikérky.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Na procházky jsem nemohla chodit. Chodím špatně, ale ráda chodím okolo baráku. Vyjdu ven obejdu to okolo plotu a zase se vrátím hlavním vchodem. To mi trochu chybělo. V zimě je výhoda, že nás vezmou sestřičky na vozíček a provedou nás.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ne, já nejsem takový člověk. Mně trvá delší dobu, než někoho poznám a takové ty některé tady já nemůžu vydržet. Já jsem takový samotář, ale to jsem byla i doma. To jsem si nikdy nepřipouštěla, že skončím v domově pro seniory, ale bylo to potřeba. Čekala jsem rok, než mě sem vzali, ale takový je život.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Já se musím zamyslet... Hlavně jsem si uvědomila, že už nechci být ležák. Radši ať to se mnou praští a je to. Někomu to nevadí, ale pro mě to bylo strašné. Já jsem si říkala, že bych tak brečela. Pro mě to bylo ponižující. Já stará bába a mám jim ukazovat zadek, no bylo to zoufalý.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.5 Rozhovor s Jindřiškou Karasovou

Věk (datum narození): 76 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: SŠ

Bývalé zaměstnání: Práce v Huti Poldi Kladno

Doba pobytu v domově pro seniory: 5 let

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jo. Mně to je jedno.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Bude to už pět let.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Běžný den. Ráno se mi nechce vstávat. Ne takhle. Vlastně po sedmé hodině přijde sestřička, dá nám prášky. Třeba s tou mojí kolegyní nám dá prášky na celý den. Máme ráno v poledne, večer, noc a máme to rozdělený, co si máme vzít. Pak tady máme nějakou aktivitu. Třeba dneska se tady dělají adventní věnce nebo já například pletu. Bětka háčkuje, a tak nějak po různu. Nebo děvčata šijí. Děláme tady z vánoční látky stromky, to se sešije, pak se to naplní vatou a pak se to dává dohromady. To se všechno dělá ručně. Pak to děvčata lepí na takové nařezané špalíčky a pak se k tomu přidá ozdůbka. Pak máme oběd a odpoledne je čtení nebo máme další aktivitu a pak je večere. Taky hrajeme karty. To je nás pět. Teda čtyři ženský, támhle ta malá copatá paní, Vlasta, Eva, já a pak pan Bláha. Ten je z nás nejstarší, to mu je osmdesát pět. Hrajeme jenom prší, takovou tu dětskou hru a u toho se hádáme, ale v pohodě.“

Na co se během dne těšíte?

„Tak asi na jídlo. Jídlo je tady teď opravdu dobré. Samozřejmě, jak se to vezme. Někdo nejí tohle, někdo zase něco jiného.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Třeba zrovna ty věnce. Ne, ale když něco nechci dělat, tak to nedělám. Holky nás nenutí.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Třeba ten covid. Já jsem byla doma u kamarádky a pak najednou telefon. Ptali se mě, kolik mám ještě prášků, protože, když někam jedeme, tak nám ty prášky dají s sebou. Já povídám, že mám ještě jeden na zítřka a pak bych přijela. A oni mi řekli, že se buď vrátím okamžitě, anebo si tam mám zůstat. Tak jsem se ptala, co se děje a oni říkali, že je tady nějaká nemoc a vlastně nevíme, kdy to skončí, tak jsme pak byli třičtvrtě roku zavření. Tak jsme mohli jen po naší zahradě. To bylo hrozný. Od listopadu do prosince tady umřelo moc lidí, hlavně ti starší. Jeden den jste se s tou paní bavila a byla jen nastydlá. Já k ní vždycky chodila a přála jsem jí dobrou noc nebo dobré ráno. Jednou jsem za ní ráno přišla a sestřičky už dávaly její věci do pytlů a já se ptala, jestli jede domů a oni, že ne. Když jsem viděla, že je prázdná postel, tak bylo jasné, že umřela. Bylo jí devadesát jedna.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Tady je toho spousta k zažití. Vzpomínky dobré i vzpomínky špatné. Já bych se chtěla vrátit, abych byla mladá, abych byla bez toho úrazu. Ne dělám si legraci. Je to v pohodě.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Já mám jenom neteře a synovce. Jedna neteř je zdravotní sestra, tak to víte, co to je. Od rána do večera, od večera do rána je v práci. Má teda svou rodinu, akorát si občas telefonujeme. Já říkám, že nemá cenu, aby sem jezdili.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„No, nevím no. Co jsem mohla dělat. Je to takové trošku hloupé, že člověk nikoho ze známých nevidí. Takže spíš ne.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„No bezpečněji. Ono se to tak nedá říct.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Raději bych se s nimi chtěla vidět.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„To, že jsem nemohla jet za známými. Taky nebylo dobré, jak jsme neměli žádné aktivity a mohli jsme chodit jenom okolo baráku.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„To jsme si telefonovali. U mé kamarádky jsem vlastně už rok nebyla. Já tam k ní jezdím. Třeba jsem u ní i čtrnáct dní, ale taky mě to něco stojí.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„To nenaučila.“

Jakým způsobem se Vám změnily denní aktivity v době izolace?

„Třeba nás na aktivitách bylo jenom pět. Pak už nebyly vůbec žádné. Museli jsme být na pokoji. Když se sešlo ve vestibulu víc lidí, tak nás sestřičky honily, abychom šly metr od sebe a měli roušku na puse. Když sestřička zašla, tak jsme si ji sundali. Ke kadeřníkovi jsme vůbec nemohli chodit, tyhle služby nebyly.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Já jsem mohla na pokoji plést. Upletla jsem poměrně hodně věcí. Deset čepic, tři šály nebo kočičky. Máme bazar a naše výrobky děvčata dole prodávají a prodávají se v Unhošti na trhu. Normálně tady například pečeme každé úterý. To mě hodně baví, ale to jsme taky nemohli dělat.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Žádné nové nebyly.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ani ne. Vylezli jsme na ten vestibul, ale zase nám říkali, aby nás tam nebylo hodně. Museli jsme mít ty roušky, ale to bych nezvládla. Třeba sestřičky to musejí mít celý den. Stačí, když jedete k doktorovi na kontrolu a musíte mít tu roušku. To mi neseďí.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Já myslím, že ne. Prostě normální život.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.6 Rozhovor s Přemyslem Červenkou

Věk: 99 let

Pohlaví: Muž

Rodinný stav: Vdovec

Dosažené vzdělání: VŠ

Bývalé zaměstnání: asistent vedoucích pracovníků v Metrostavu, tlumočnick

Doba pobytu v domově pro seniory: 5 let

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jistě, samozřejmě.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Pět roků. Měl jsem veliké štěstí, protože jsme s manželkou neměli rozdělené domácí práce, takže jsem uměl všechno. Později přišel Parkinson, upadl jsem, tak mě to znejistilo. Potom právě má neuroložka mi navrhla, že je tady právě tahle instituce, která má speciální oddělení pro parkinsoniky, tak jsem o to zažádal a měl jsem štěstí, že jsem byl přijat. Ale v poslední době jsem ztratil takovou jiskru. Já jsem sem nepřišel zemřít, já jsem se přišel také žít, že. Pokračovat ještě v té své životní kariéře. Vždycky jsem se snažil dívat se dopředu.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Tak já jsem takový noční pták celý život. Maturitu jsem zvládal po nocích i všechny státnice jsem zvládal po nocích, takže na lože chodím kolem dvanácté a kolem jedné hodiny zhasínám a usínám velmi hladce a spím do osmé hodiny. To už mám takový režim fixovaný a ten se nemění. Asi hodinku mi trvá hygiena ranní, posnídám, něco si přečtu, poslechnu si čtyřadvacítku, jaké jsou novinky. Na procházky chodím velmi často.“

Většinu volného času jsem na zahradě. Mám na starosti tři záhonky v našem skleníku, tak tam pěstují různé kyticíky a mám z toho radost. Taky jsem takovým důvěrníkem tohohle oddělení a chápu to jako povinnost také přispět, trochu roznášet optimismus, ale také, když je třeba pomoci, tak vyvážím ostatní pacienty na zahradu a dělám jim společnost. No, prostě hledám činnost a nemám rád zahálku. A najednou, právě možná i kvůli tomu podzimu, který na nás starší působí daleko citelněji než na vás na mladé, tak najednou jsem ztratil jiskru, jako kdybych vyhořel. Hodně mi tady chybí společnost odpovídající mým zájmům. Mám to štěstí, že mám dobrého přítele. Je to profesor na jaderné fakultě, o generaci mladší než já, který mě navštěvuje ob dva týdny, a to si popovídáme tři hodiny. On dovede speciální věci ve svém oboru vysvětlí velmi populárním a srozumitelným způsobem i laikovi. Tak já mu kladu otázky a on mě udržuje ve styku s veřejností.“

Na co se během dne těšíte?

„Když je hezky, tak se těším, že budu na zahradě, že budu venku s ostatními. To mě právě teď mrzí ta zahálka.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Skoro bych řekl, je to podivné, nepříjemný je oběd. V osm hodin vstávám, v devět snídám a v jedenáct hodin už máme oběd. Já jsem sytej. Nikdy jsem neměl tolik léků, ale pravděpodobně to vyžaduje můj zdravotní stav, že mám asi osm léků. Řekl bych, že jsem přechemizován, takže jsem ztratil i chuť. Vybírám si něco, co mi opravdu chutná a proto, mi nechutná místní kuchyně. Ona je přizpůsobená tomu, že jsou tady staří lidé, každý má nějaký neduh a není možno, aby tady byla normální kuchyně jako třeba v nějaké michelinské restauraci. Všechna jídla tady chutnají stejně, masa jsou suchá. Nikdy jsem nenechával zbytky, ale teď nechávám poměrně velké části jídla nedojedené. Já to všechno připočítávám tomu, že celkově chátrám, organismus potřebuje méně živin. Prostě je to součást toho, jak ten rok utíká a utíká hrozně.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Neřekl bych, že by pro mě bylo něco náročného. Všechno jsem zvládal dobře, se vším jsem se vyrovnával a zpočátku, než přišla koronakrize, tak ten život tady byl poměrně pestrý, byly zde zajímavé i kulturní pořady. Účastnil jsem se i kroužku, kde si procvičujeme paměť. To mě uspokojuje, že ačkoli jsem tam nejstarší, tak mě to tam celkem dost dobře pálí.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Rád vzpomínám na rodinné sešlosti ku příležitosti mých narozenin, když se celá rodina sejde a popovídáme si. Také se samozřejmě vždy těším na práci na zahradě, která je nejhezčí v létě.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Mám syna, který bydlí kousek odsud. Často mě navštíví, já navštívím jeho. Od té doby, co jsem ovdověl, tak se snažím udržovat ten rodinný kruh pohromadě, aby na sebe nezapomínali. Například o svých narozeninách svolávám celou rodinu, uděláme si takový malý raut. Schází se nás kolem dvacítky, přibývají mně pravnoučata. Teď budeme čekat desáté pravnouče. Mě to těší. Tak se zajímám, jak jim běží život. Těším se z toho velice dobrého vztahu, který u nás v rodině panuje.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Ano, samozřejmě. Já jsem velice pokorný vědeckým poznatkům. Když mi řekne ministr zdravotnictví, dělej to nedělej to, tak já se tomu podrobím. A divím se právě, že existuje pořád takhle velká skupina, která se nenechá očkovat, přece je naše populace na vysokém stupni vzdělání. Kdyby si jen uvědomili, že díky očkování jsou vůbec na světě, že je nepostihl černý kašel, neštovice, spála. Všechny dětské nemoci, které v době mého dětství kosily děti, neexistují.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Já jsem se necítil ohrožen. Měl jsem dost štěstí, že když jsem byl nemocen, tak jsem to rychle překonal a nemoc proběhla bez následků.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Já bych volil vždycky osobní kontakt i s tím rizikem.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Já jsem necítil nějaké velké omezení, protože možností je nesčetně. Existuje tady bohatá knihovna nebo existuje tady televize se čtyřadvacítkou nebo Prima News.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Jsme téměř denně v telefonickém kontaktu, především se synem. Dost mě teďka zasáhla situace v té mé rodinné větvi, kde se to manželství rozbilo a děti se s tím rozvodem nesmířily. Prožívám to s nimi a mrzí mě to, že už si netroufám do toho jejich života zasahovat. Když jsem šel do důchodu, tak jsem měl možnost pracovat v Nuslích v manželské poradně, ale potom k tomu nedošlo, protože manželka mi to rozmluvila a říkala, že osudy těch lidí, se kterými bych se tam setkával, tak bych se nedokázal odosobnit a mohlo by to poznamenat třeba můj vztah k lidem a možná i naše vztahy, tak jsem to vzdal. WhatsApp je výborná věc, že můžu komunikovat, protože mám jednu neteř v Kanadě. Je to moc hezké. Ten přímý vizuální kontakt je nesmírně důležitý i proto, že mám ten hendikep s tím sluchem.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„To asi ne, ale je to i proto, že s tím WhatsAppem nebo Skypem jsem pracoval už dříve.“

Jakým způsobem se Vám změnily denní aktivity v době izolace?

„To je zajímavé, zrovna nedávno jsem nad tím přemýšlel. Najednou jsem zjistil, že mi vyhovuje klid. Zatímco dříve jsem nedokázal být klidný, vymýšlel jsem si různé aktivity, ale teďka mi vyhovuje klid. Po obědě si sednu do křesla, koukám se sice na televizi, ale trochu podřimuju. Já jsem to vždycky považoval za ztrátu času, ale teď mi to vyhovuje. Uzavírám se do sebe. Ty návštěvy nedokážou nahradit ten bohatý kontakt, který jsem kdysi s lidmi měl.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„To zahradničení a samotný ten kontakt s lidmi.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„To asi žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Velmi dobře, ale už od samého počátku. Pandemie nás spíš rozdělila. Lidé se uzavřeli do svých pokojů, nevycházeli ven. Za hezkého počasí jsme měli nějaké akce na

zahradě, ale přicházelo tam málo lidí. I když jsem se snažil tam pozvat někoho, přivést, tak se nás sešlo třeba jen dvanáct lidí.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Ne, naopak. Stalo se mi to nedávno. Ráno jsem se probudil s takovým divným pocitem, měl jsem zamlžený zrak a najednou jsem měl pocit, že jsem nafoukaný vzduchem, jako takový ten michelinský panák, víte? Trvalo to celé dopoledne, než jsem se srovnal. Když jsem ještě ležel a přemýšlel jsem o tom, co se to se mnou děje, tak jsem začal myslet na konec života. Víím, že mě to čeká i možná zítra, ale mě to zasáhlo dost.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělal čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojený.

1.7 Rozhovor s Libuší Kopáčovou

Věk: 70 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Rozvedená

Dosažené vzdělání: ZŠ

Bývalé zaměstnání: Prodavačka

Doba pobytu v domově pro seniory: 5 let

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jo.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Pět let.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Když se ráno probudím, tak jdu na snídani dolů na jídelnu, pobavím se tam s nimi a pak jdu zase nazpátek. Když je něco dopoledne, tak to jdu a třeba potkám někoho. Po obědě taky chodím do jídelny, najím se tam, popovídáme si tam. Bud' to máme nějakou akci nebo chodíme na kávu. Udělám si večer pohodlí a koukám se chvílku na televizi. Celý den mi televize nejde, to zase ne. Chodím spát okolo dvanácté hodiny, protože je něco hezkého. Já mám ráda Šlágry. Taky se to někomu nelíbí, ale každý má jiný názor. Nemusím moc dechovky, i když moje maminka i babička měly rády. Já ráda zpívám, ráda tančím. Když jsem byla holka, tak jsem chodila do baletu, ale to už je dávno.“

Na co se během dne těšíte?

„Na kafe, na lidi, kteří jsou vždycky. Já jsem hodně společenský člověk, popovídám si.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„To ani nevím. Já mám ráda všechno. Když něco dělám, tak to dělám ráda.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Ten covid, jak jsme byli zavřený. Já jsem velice společenskej člověk a když člověk není mezi lidmi, tak si člověk připadá jako ve vězení.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Na mé narozeniny, když mi děvčata koupily takovýho hezkýho pejska. Já mám ráda překvapení a tohle mě strašně potěšilo. Já mám ráda vždycky nějaký překvapení a nemusí to být velká věc, hlavně to, že si člověk vzpomněl.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Oni mají moc práce. Když budou moct, tak přijdou. Ted' tady nebyli, ale to nevadí.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Na jednu stranu s tím člověk souhlasil. Musela jsem se přizpůsobit. Když se ostatní nepřizpůsobí tomu jednomu, tak je to pak na houby. V televizi ten epidemiolog řekl,

že udělali velkou chybu s uzavřením těch hranit, ale oni se neshodnou. Ted' se všechno zdražuje.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Bezpečně jo. Já to tak neberu, ale vím, že to prostě muselo být.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Tu izolaci určitě ne. My jsme zažili tu izolaci a bylo to nejhorší. Když by to šlo, tak bychom byli rádi, kdybychom si mohli popovídat s lidmi.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Že jsme byli v pokoji. Nám strčili vždycky jídlo. Já jsem ukecaný člověk a nejsem ráda sama.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„No, zavolali jsme si.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ne.“

Jakým způsobem se Vám změnily denní aktivity v době izolace?

„Snažili se všichni, aby se to pomalu zase dávalo do svých kolejí.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Povídání. Ale když je nějaká písnička v televizi, tak si zazpívám, zatančím a mně to pomůže.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Protože jsme se neviděli, tak ne.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Nevím. Sestřičky byly vždycky hodný, lidi taky.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.8 Rozhovor s Miroslavou Hubírkovou

Věk: 91 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: Dvouletá obchodní škola

Bývalé zaměstnání: Podnik zahraničního obchodu

Doba pobytu v domově pro seniory: 1 rok a čtvrt

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jo, to není problém.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Rok a čtvrt.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„To je strašně otravný. Ráno se probudím, pak je snídaně, potom se trochu rozhybu. Ráno aktivity nejsou, většinou je máme až později. Dopoledne je spíš plonkový a díváme se na televizi. Když se filmy promítají dole, tak se ráda podívám.“

Na co se během dne těšíte?

„Na nic. Beru život, jak jde. Jedině když je nějaká aktivita dole v sále, tak to je příjemný, ale jinak nic.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„To se nedá tak říct. Někdy je to lepší a někdy horší.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Když jsem měla ten covid. To jsem tady ležela a nemohla jsem dýchat. Osm dní bylo kritických, potom to doznávalo, ale těch osm dní to bylo hrozný. To bylo v říjnu před rokem.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Ty aktivity jsou omezený, takže to se toho moc neděje. Jedině když nás vzali do lesa, tak to bylo moc hezký, ale jinak toho teď moc není.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Oba synové chodí za mnou. Občas i neteř a holky z ochotnického divadla za mnou chodí. Já jsem totiž hrála ochotnický divadlo.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Vůbec nemám myšlenku na to, že bych mohla nesouhlasit. To vůbec neexistuje. Bylo nutný udělat zákaz, tak byl zákaz. Žádný pitomý myšlenky, že bych dělala chytráka, tak to ne.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„No, jistě.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Tak samozřejmě ta izolace by byla lepší, protože i člověk musí myslet na to, aby ti členové rodiny byli chránění.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Já jsem se tomu poddala. Věděla jsem, že to musí být. Musí člověk vzít rozum do hrsti.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Po telefonu.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ne.“

Jakým způsobem se Vám změnily denní aktivity v době izolace?

„Leželi jsme na pokoji a museli čekat až to přejde. Když to bylo přísný, tak jsme se nemohli scházet, ale potom jsme se scházeli takhle na chodbě.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Mně chybí to divadlo. Chtěla bych udělat divadlo, ale lidi o to nemají zájem, spíš o nějaký ten kroužek. Já jsem myslela, že bych udělala nějaký to čtený divadlo, ale není o to zájem. Tak uvidíme.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Tak tady na oddělení. Prostě se scházíme, ale jinak ne. Já jsem tak trošku samotářská, protože, co je tady ta Libuška, tak ona velmi toužila po přátelství se mnou, ale já to nemůžu překonat, protože její názory jsou úplně jiný, její životní myšlení je jiný než moje, takže to nemůžu navázat. Tady je to takový zvláštní, protože já jsem taková spíš duchovní a tahle je taková spíš materialistická. Já už na starý kolena to nezvládnou.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Ne.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.9 Rozhovor s Ludmilou Lukavcovou

Věk: 77 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: SŠ

Bývalé zaměstnání: Provozní u Českých drah

Doba pobytu v domově pro seniory (celkem, v tomto): 2 roky

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jo, určitě.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Dva roky.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Ráno vstanu. Snídani mi přinesou a přijde ke mně rehabilitační a projde to se mnou tady. Taky se koupeme, koukám na televizi a odpoledne jsem to tady zařídila, že tady sedáváme každý den i v sobotu a v neděli.“

Na co se během dne těšíte?

„Já nevím. Asi na to povídání a pak na televizi, když tam něco je večer.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Všechno je dobrý.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Jako nejhorší byl ten covid, protože jsme byli zavřený. Já mám totiž ráda vzduch, otevřený dveře. Vůbec jsme nesměli vylézt.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Teď jsem měla narozeniny, tak mi dali dárky.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Obden mi syn volá a vnučka tak jednou za tři týdny přijde. Syn měl infarkt, takže to bylo takový krutý, ale už je to dobrý, a navíc je to vdovec. Teď má přítelkyni a oni jsou moc chytrý, takže musím být taky moc chytrá. Ona je RNDr. a vnučka je inženýr. Takže jsou všichni moc chytrý.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Co se dalo dělat.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„No, jistě. To jako jo.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Asi spíš narušení, protože si voláme. Tu izolaci ne, protože to těžko snáším. Připadám si jak Monte Christo.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Nemohla jsem ven a nadechnout se.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Tím telefonem. To je nejlepší.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ne. I když moje kamarádky mi říkají, abych si koupila ten tablet, ale já nechci.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Stejný. Když bylo to uzavření, tak nic nebylo.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Já nevím, asi to chození. Kdybych byla šikovná, tak by to bylo úžasný, protože tady jsou různé aktivity, jako keramika, vaření. Padesát let jsem vařila, tak teď už nechci vařit. Myslím, že jsou dobří, ale já na to nejsem. Já jsem spíš kecavá.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ne, to bylo stejné.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Ne, furt stejné.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.10 Rozhovor s Máriou Dzurekovou

Věk: 95 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: Středoškolské vzdělání

Bývalé zaměstnání: V domácnosti

Doba pobytu v domově pro seniory: 3 roky

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Jistě.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Už to budou za chvíli tři roky.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Ráno vstanu, osprchuju se, oblíku, poklidím a pak jdeme na nějakou tu aktivitu a tak. Je to tady fajn.“

Na co se během dne těšíte?

„Na ty aktivity. Na návštěvu.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Nepříjemné jsou bolesti. Jinak je všechno dobrovolný.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Nevzpomínám si.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Tady máme pořád nějaké narozeniny. Včera jsme měli zrovna oslavu narozenin, tak bývá šampaňské, chlebičky.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Občas dcera nebo syn.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Samozřejmě. Nedalo se s tím nic dělat, to jsme museli souhlasit.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Ano.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Raději izolaci. Nechápu ty, který to odmítají, třeba to očkování. To člověk nepochopí.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Tak ty procházky, návštěvy, a tak všechno.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Telefonicky.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Já to nemám, já mám úplně jednoduchý telefon.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Před Vánocemi přicházeli pomocníci, vyráběli jsme věnce a vyráběli jsme různých věci. Jinak některé aktivity byly omezené počtem nebo vůbec nebyly.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Chyběl mi ten tělocvik, ten normálně máme dvakrát týdně a je to uzpůsobené pro staré osoby.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„O žádných nevím.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ano, více jsme si pak povídali.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Asi ne.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.11 Rozhovor s Bedříškou Dejlovou

Věk: 98 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: Vysoká škola, filozofická fakulta

Bývalé zaměstnání: Psycholožka

Doba pobytu v domově pro seniory: 2 roky

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„To není problém.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Budou to dva roky.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Já jsem dřív žila doma, byla jsem sama vdova a potom jsem měla úraz, tak jsem přišla sem na oddělení. Je to tady úplně něco jiného ten život tady než to, co bylo doma. Doma mi museli nakoupit, přivést a tak dále, kdežto tady je úplně zabezpečení, pokud jde o to materiální. Jinak je tady zaměstnání, denně máme nějakou aktivitu, a to je teda báječné. Já jsem byla zvyklá být mezi lidmi, tak jsem to moc uvítala, protože každý den máme nějaké program a ten den tak kouzelně uteče, když ten program se vydaří, tak nám uteče den jako voda. Každý den je něco jiného, tak připravujeme.“

Na co se během dne těšíte?

„Já se těším na ty všechny aktivity každý den.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Nepříjemné, to bude nějaká osobní potíž jenom. Jinak celkem objektivně se nedá říct, že by něco bylo nepříjemné.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Nevím, jediné, když jsem dostala kardiostimulátor, tak to jsem musela pryč, aby mi to nasadili. Jinak žádné obtíže nejsou.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Tady je tolik, že se tady pořád oslavuje, takže to je příjemné.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Každou chvíli se někdo objeví, přijede pravnuk, vnuk. Pak taky dcera chodí. Já už mám opravdu málo těch známých nebo příbuzných vzhledem k tomu vysokému věku, takže se tady střídá ta neblížejší rodina, jak se jim to hodí, když jedou do Prahy.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„No jistě, to chápeme, že když byla ta nákaza, tak je to nutné.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Asi pravděpodobně ano. Když je rozumné opatření, tak je nutné.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„My jsme ukázkoví lidé, rozumíte. Jsme vychovaní v podstatě ještě za první republiky, když se normálně zavádělo očkování, takže chápeme, že se to opatření zavádí z rozumných důvodů, z vážných důvodů.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Asi, že jsem se nemohla vidět s dětmi a s vnoučaty.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Pořád si telefonujeme.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ne, nenaučila.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Některé vůbec nebyly. Scházeli jsme se třeba do dvou nebo do třech lidí a tak.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Velmi důležité je takové to cvičení na procvičování paměti, protože tady jsou hodně lidí, co s tím mají problém. Nebo ta manuální práce.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Asi žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Poznáváme se, kamarádíme, pomáháme si, jak to jde.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Já bych řekla, že určitě nám to něco přineslo, víte. Člověk třeba žasne nad tou omezeností některých lidí, kteří odpírají to očkování. Já to vůbec nechápu, že to můžou považovat za omezování. Pokud si to vynutila ta nemoc, tak to bylo nutné. Přece by vláda neomezovala nebo nezavírala obchody jenom z rozmaru.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.12 Rozhovor se Zdeňkou Kroutilovou

Věk: 80 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Rozvedená

Dosažené vzdělání: SŠ

Bývalé zaměstnání: Úřednice

Doba pobytu v domově pro seniory: 3 roky

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a

zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Ano, já souhlasím.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Já žiju v domově tři roky už.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Ráno vstanu a mám snídani. Když je v domově kadeřnice, tak jdu ke kadeřnici. Na oběd si dojdu do jídelny, protože zatím ještě mohu chodit a po obědě si ráda zdřímnu a pak jdu na krátkou procházku okolo domova. Také tak jednou týdně za mnou přijdou rodinní příslušníci. Mám dvě dcery. Většinou se dívám na televizi a většinou po hlavní večerním programu chodím spát tak v půl desáté až v deset hodin.“

Na co se během dne těšíte?

„No tak těším na tu rodinu a taky někdy posedíme s ostatními lidmi, který jsou tu umístěni. Tak jdeme na kafe do místní cukrárny. Nebo si taky luštím ráda křížovky, a tak to tady vypadá.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Nepříjemné mi je, kdy mi není dobře, když mě bolí nohy anebo když je špatné počasí a nemůžeme ven, to se mi nelíbí, protože s návštěvou mohou jít také na procházku.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Já jsem se docela těšila do domova, protože jsem nechtěla být doma sama, ale nejnáročnější to bylo teď, když za mnou nikdo nesměl.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Nejraději vzpomínám, když za náma dříve přijeli někteří umělci a pobavili jsme se.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Za normální situace mám i jiné návštěvy než rodinu, třeba spolužačky, které ještě nebydlí v domovech. V osobním kontaktu jsem méně, protože si často telefonujeme. Doprava pro kamarádky je náročnější. S rodinou jsem každý týden, protože mám ty dvě dcery a vnučku, s kterou si velmi dobře rozumím.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Ano, protože jsem se bála, abych se nenakazila.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Ano.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Izolaci, protože jsem se bála, abych neumřela.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Nejnáročnější bylo, že za mnou niko nemohl přijít. Jinak se k nám personál choval velmi hezky.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Říkala jsem, že jsem si s nimi telefonovala.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Nenaučila jsem se nic. Jenom umím telefonovat.“

Jakým způsobem se Vám změnily denní aktivity v době izolace?

„Nemohli jsme se stýkat v kavárně nebo jít na procházku.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Procházky kolem domova, povídání s kamarádkami.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Žádné.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ano, sblížila, protože jsme byli uzavřený.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„V době pandemie jsme se k sobě všichni chovali velmi hezky, jinak mi pandemie nic nepřinesla.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

1.13 Rozhovor se Zdeňkem Jirotkou

Věk: 82 let

Pohlaví: Muž

Rodinný stav: Rozvedený

Dosažené vzdělání: Úplné střední odborné (průmyslovka)

Bývalé zaměstnání: Technický pracovník

Doba pobytu v domově pro seniory: 4 roky

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Může.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Čtyři roky. Od 78 do 82 let.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Ráno se probudím, hygiena, pak se jde na snídani, pak se podívám na zprávy v televizi nebo čtu noviny. Dle denního rozpisu jdu na aktivity, které máme. Pak je oběd,

to znamená, že po obědě mám odpočinek. Odpoledne buď procházka nebo drobné nákupy v nejbližším okolí, potom si chvilku zahraju na harmoniku. Potom je večere a po večeri většinou televize, pokud není nějaký jiný program.“

Na co se během dne těšíte?

„Nejvíce se těším na jídlo, pokud se povede dobrý oběd nebo večere. Taky se potkám s některými známými, takže popovídáme nebo zhodnotíme situaci nebo tak. Pokud je nějaký, kdy má přijít návštěva, tak se těším na návštěvu.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Třeba když mám někdy nějakou prohlídku u doktora. Nebo když mě bolí zuby, klouby. Návštěvu lékaře nevyhledávám s nějakým nadšením.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„Ze začátku bylo těžký, než jsem si zvykl na nové prostředí a na režim, který k tomu patří. Později to už bylo dobrý, ale covid byl nepříjemný. Byla omezená určitá aktivita, co jsme mohli dělat, tak to jsme nemohli.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Když tady jsou nějaké oslavy, narozeniny nebo svátek, tak posedíme. Taky když přijde nějaká návštěva.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Já myslím, že minimálně každý týden, protože jednou přijde vnučka, jednou přijde vnuk, jednou přijde dcera, jednou přijde syn.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Spíš ne, ale je to daný a já to respektuju, protože předpokládám, že to je pro dobro věci.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„Asi jo.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„Já už jsem starý, tak na tom nezáleží, takže bych byl radši, kdyby ten zákaz nebyl.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Omezení návštěv a taky ten stres, když jsem četl ty noviny a viděl zprávy.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Převážně telefonicky a taky přes Skype.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„Ani snad ne. Všechno, co jsem potřeboval, tak jsem znal. Jen jsem se v tom zdokonalil.“

Jakým způsobem se Vám změnily denní aktivity v době izolace?

„Zúžilo se to. Nemohly být procházky, návštěvy a ani programy organizovaný domovem.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„Všechno mi chybělo jak cvičení, tak procházky, taky nákupy. Prostě všechno, co nebylo, tak mi chybělo.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„Marně vzpomínám. Tak asi žádné aktivity. Asi jsem se víc soustředil na televizi a na zprávy a na sledování toho, jak ten koronavirus probíhá.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ani ne. Spíš jsem se stáhnul do sebe.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Člověk měl větší strach i o ty zn. známé. Ze začátku na sebe lidi byli víc hodný, ale pak začali být i více impulzivní.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojený.

1.14 Rozhovor s Karlou Chládkovou

Věk: 79 let

Pohlaví: Žena

Rodinný stav: Vdova

Dosažené vzdělání: SŠ

Bývalé zaměstnání: Úřednice

Doba pobytu v domově pro seniory: 4 roky

„Dobrý den, jsem studentkou magisterského oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Píšu diplomovou práci na téma: Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku. Základem mé výzkumné části jsou polostrukturované rozhovory se seniory. Ráda bych s Vámi udělala rozhovor a zeptala se Vás na několik otázek. Nejdříve bych Vás poprosila o podepsání informovaného souhlasu o poskytnutí rozhovoru.“

Může být rozhovor s Vámi nahráván?

„Ano.“

Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

„Čtyři roky.“

Vyprávějte mi, prosím, jak tu trávíte den!

„Ráno vstaneme a pak jdeme na jídlo, někdy mi ho taky přinesou. Potom je program a pak oběd. Musím říct, že tady vaří opravdu dobře, je to chutné. Po obědě většinou jdu na nějakou aktivitu anebo se jdeme s kamarádkou někam projít. Večer je zase jídlo a pak už si jsem většinou na pokoji a dívám se na televizi nebo si čtu.“

Na co se během dne těšíte?

„Na každý den se těším. Nic konkrétního mě asi nenapadá.“

Co je pro Vás v průběhu dne nepříjemné?

„Nevím o ničem. Když je třeba napsaná v programu nějaká aktivita, co se mi nechce dělat, tak tam prostě nejdu.“

Jaká situace byla pro Vás nejnáročnější za celý pobyt v domově třetího věku?

„No, určitě ten covid. To jsme se bála o všechny.“

Na kterou událost naopak vzpomínáte nejraději?

„Když za mnou přijela rodina a vzali mě na oběd. To bylo moc hezký. Dcera měla totiž narozeniny.“

Jak často jste v osobním kontaktu se svou rodinou nebo známými, kteří nežijí v domově pro seniory, za normální situace?

„Tak když mají čas, tak za mnou přijedou a já se na ně vždycky těším. Snaží se sem jezdit tak každý druhý týden třeba.“

Souhlasil/a jste se zákazem návštěv dle § 69 zákona č. 258/2000 Sb. o ochraně veřejného zdraví?

„Ano, jistě. Tak zřejmě to bylo nutné, že.“

Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

„To bych řekla, že jo.“

V době pandemie byste tedy preferoval/a spíše nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými nebo izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti?

„No určitě bych se chtěla vidět s lidma, hlavně teda se svojí rodinou.“

Co pro Vás bylo nejnáročnější v době uzavření domova pro seniory?

„Nepřemýšlela jsem nad tím, že by něco mělo být náročné. Nechtěla jsem na to myslet. Prostě jsem to vzala, jak to je a hotovo.“

Jak jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

„Volala jsem si s nimi, to pořád.“

Naučil/a jste se pracovat s novými komunikačními technologiemi a pokud ano, tak s jakými?

„To ne.“

Jakým způsobem se Vám změnila denní aktivity v době izolace?

„Tak museli jsme sedět na pokoji a pak se to třeba i trochu uvolnilo, tak jsme se bavili v menších skupinkách. Když to bylo všechno zrušený, tak to bylo těžký.“

Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly?

„No, hlavně teda procházky a taky povídání s ostatníma, protože já si ráda povídám a rozebírám různé věci.“

Jaké nové aktivity jste naopak uvítal/a a bylo by přínosné je zanechat i do budoucna?

„To netuším.“

Sblížil/a jste se více s ostatními klienty domova pro seniory v době pandemie?

„Ani bych neřekla, že bych se víc sblížila s nimi. Spíš tak normálně.“

Je možné, že Vám izolace z důvodu pandemie přinesla nějaké pozitivní zjištění?

„Ne.“

Moc děkuji, že jste si na mě udělala čas. Přeji Vám pevné zdraví, a ať jste tu dál spokojená.

2 Dotazníky

2.1 Dotazník č. 1

Dotazník pro seniory žijící v domově třetího věku

Dobrý den,

jmenuji se Jana Daušová a jsem studentkou oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Obracím se na Vás s prosbou o vyplnění dotazníku, který poslouží výzkumu diplomové práce na téma „Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku“.

Odpovědi zakroužkujte a v případě otevřené odpovědi napište vše, co uznáte za vhodné. Dotazník je anonymní.

Předem moc děkuji za Váš čas a za Vaše odpovědi.

1. Jakého jste pohlaví?

a) Muž b) Žena

2. Kolik Vám je let?

..... 63

3. Jaký je Váš rodinný stav?

a) Svobodný/á b) Rozvedený/á c) Ženatý / vdaná
d) Ovdovělý/á

4. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

a) ZŠ b) Odborné učiliště c) SŠ
d) VOŠ e) VŠ
f) Jiná odpověď (uveďte)

5. Jaké jste vykonával/a povolání?

..... *hydraulik*

6. Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

- a) Méně než rok b) Méně než dva roky
c) Více než dva roky (uveďte počet)

7. Jak často jste v osobním kontaktu s rodinou/známými za normální situace?

- a) Jednou týdně b) Jednou měsíčně c) Jednou za půl roku
d) Jednou za rok e) S nikým se nestýkám

8. Souhlasil/a jste se zákazem návštěv v průběhu pandemie?

- a) Ano b) Ne

9. Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

- a) Ano b) Ne

10. V době pandemie byste spíše preferoval/a?

- a) Nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými
 b) Izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti

11. Představovala pro Vás pandemie tu nejnáročnější situaci v rámci pobytu v domově pro seniory?

- a) Ano b) Ne

12. Pomocí jakých komunikačních technologií jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

- a) Mobilní telefon b) E-mail c) Dopis
d) Skype e) Facebook f) WhatsApp
g) Jiné (uveďte).....
h) Kontakt jsem neudržoval/a

13. Naučil/a jste se v průběhu pandemie pracovat s novými komunikačními technologiemi?

- a) Ano (uveďte jaké).....
 b) Ne

14. Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly v době izolace?

- a) Procházky b) Kulturní akce c) Skupinové aktivity (besedy, kurzy,...)
d) Zkrášlující péče (kadeřník, manikúra, pedikúra,...)
e) Žádné

15. Sblížil/a jste se více s ostatními seniory z domova třetího věku v době pandemie?

- a) Ano b) Ne

16. Přinesla Vám pandemie nějaké pozitivní zjištění (o lidech, společnosti,...)?

- a) Ano (uveďte jaké)
.....
b) Ne

Uvedomuju, že si melme
všetnu sie každý
že si máme všeto ve názi

2.2 Dotazník č. 2

Dotazník pro seniory žijící v domově třetího věku

Dobrý den,

jmenuji se Jana Daušová a jsem studentkou oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Obracím se na Vás s prosbou o vyplnění dotazníku, který poslouží výzkumu diplomové práce na téma „Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku“.

Odpovědi zakroužkujte a v případě otevřené odpovědi napište vše, co uznáte za vhodné. Dotazník je anonymní.

Předem moc děkuji za Váš čas a za Vaše odpovědi.

1. Jakého jste pohlaví?

- a) Muž b) Žena

2. Kolik Vám je let?

..... 75

3. Jaký je Váš rodinný stav?

- a) Svobodný/á b) Rozvedený/á c) Ženatý / vdaná
 d) Ovdovělý/á

4. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

- a) ZŠ b) Odborné učiliště c) SŠ
d) VOŠ e) VŠ
f) Jiná odpověď (uveďte)

5. Jaké jste vykonával/a povolání?

..... *bednická pracovníce*

6. Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

a) Méně než rok b) Méně než dva roky

c) Více než dva roky (uvedte počet) *3*

7. Jak často jste v osobním kontaktu s rodinou/známými za normální situace?

a) Jednou týdně b) Jednou měsíčně c) Jednou za půl roku

d) Jednou za rok e) S nikým se nestýkám

8. Souhlasil/a jste se zákazem návštěv v průběhu pandemie?

a) Ano b) Ne

9. Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

a) Ano b) Ne

10. V době pandemie byste spíše preferoval/a?

a) Nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými

b) Izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti

11. Představovala pro Vás pandemie tu nejnáročnější situaci v rámci pobytu v domově pro seniory?

a) Ano b) Ne

12. Pomocí jakých komunikačních technologií jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

- a) Mobilní telefon b) E-mail c) Dopis
d) Skype e) Facebook f) WhatsApp
g) Jiné (uved'te).....
h) Kontakt jsem neudržoval/a

13. Naučil/a jste se v průběhu pandemie pracovat s novými komunikačními technologiemi?

- a) Ano (uved'te jaké).....
 b) Ne

14. Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly v době izolace?

- a) Procházky b) Kulturní akce c) Skupinové aktivity (besedy, kurzy,...)
d) Zkrášlující péče (kadeřník, manikúra, pedikúra,...)
e) Žádné

15. Sblížil/a jste se více s ostatními seniory z domova třetího věku v době pandemie?

- a) Ano b) Ne

16. Přinesla Vám pandemie nějaké pozitivní zjištění (o lidech, společnosti,...)?

- a) Ano (uved'te jaké)
..... *Byly jsme na sebe více hodné*

b) Ne

2.3 Dotazník č. 3

Dotazník pro seniory žijící v domově třetího věku

Dobrý den,

jmenuji se Jana Daušová a jsem studentkou oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Obracím se na Vás s prosbou o vyplnění dotazníku, který poslouží výzkumu diplomové práce na téma „Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku“.

Odpovědi zakroužkujte a v případě otevřené odpovědi napište vše, co uznáte za vhodné. Dotazník je anonymní.

Předem moc děkuji za Váš čas a za Vaše odpovědi.

1. Jakého jste pohlaví?

- a) Muž b) Žena

2. Kolik Vám je let?

..... 70

3. Jaký je Váš rodinný stav?

- a) Svobodný/á b) Rozvedený/á c) Ženatý / vdaná
d) Ovdovělý/á

4. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

- a) ZŠ b) Odborné učiliště c) SŠ
d) VOŠ e) VŠ
f) Jiná odpověď (uveďte)

5. Jaké jste vykonával/a povolání?

..... *n druzi*

6. Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

- a) Méně než rok b) Méně než dva roky *5 let*
c) Více než dva roky (uved'te počet)

7. Jak často jste v osobním kontaktu s rodinou/známými za normální situace?

- a) Jednou týdně b) Jednou měsíčně c) Jednou za půl roku
d) Jednou za rok e) S nikým se nestýkám *jednou za 20*

8. Souhlasil/a jste se zákazem návštěv v průběhu pandemie?

- a) Ano b) Ne *nesmeš a je delky*

9. Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

- a) Ano b) Ne

10. V době pandemie byste spíše preferoval/a?

- a) Nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými
b) Izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti

11. Představovala pro Vás pandemie tu nejnáročnější situaci v rámci pobytu v domově pro seniory?

- a) Ano b) Ne

12. Pomocí jakých komunikačních technologií jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

- a) Mobilní telefon b) E-mail c) Dopis
d) Skype e) Facebook f) WhatsApp
g) Jiné (uveďte).....
h) Kontakt jsem neudržoval/a

13. Naučil/a jste se v průběhu pandemie pracovat s novými komunikačními technologiemi?

- a) Ano (uveďte jaké)..... *ne*
b) Ne

14. Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly v době izolace?

- a) Procházky b) Kulturní akce c) Skupinové aktivity (besedy, kurzy,...)
d) Zkrášlující péče (kadeřník, manikúra, pedikúra,...)
e) Žádné

15. Sblížil/a jste se více s ostatními seniory z domova třetího věku v době pandemie?

- a) Ano b) Ne

16. Přinesla Vám pandemie nějaké pozitivní zjištění (o lidech, společnosti,...)?

- a) Ano (uveďte jaké).....
b) Ne

2.4 Dotazník č. 4

Dotazník pro seniory žijící v domově třetího věku

Dobrý den,

jmenuji se Jana Daušová a jsem studentkou oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Obracím se na Vás s prosbou o vyplnění dotazníku, který poslouží výzkumu diplomové práce na téma „Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku“.

Odpovědi zakroužkujte a v případě otevřené odpovědi napište vše, co uznáte za vhodné. Dotazník je anonymní.

Předem moc děkuji za Váš čas a za Vaše odpovědi.

1. Jakého jste pohlaví?

- a) Muž b) Žena

2. Kolik Vám je let?

83

3. Jaký je Váš rodinný stav?

- a) Svobodný/á b) Rozvedený/á c) Ženatý / vdaná
 d) Ovdovělý/á

4. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

- a) ZŠ b) Odborné učiliště c) SŠ
d) VOŠ e) VŠ
f) Jiná odpověď (uveďte)

5. Jaké jste vykonával/a povolání?

úřednice

6. Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

- a) Méně než rok b) Méně než dva roky
c) Více než dva roky (uveďte počet) 4

7. Jak často jste v osobním kontaktu s rodinou/známými za normální situace?

- a) Jednou týdně b) Jednou měsíčně c) Jednou za půl roku
d) Jednou za rok e) S nikým se nestýkám

8. Souhlasil/a jste se zákazem návštěv v průběhu pandemie?

- a) Ano b) Ne

9. Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

- a) Ano b) Ne

10. V době pandemie byste spíše preferoval/a?

- a) Nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými
b) Izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti

11. Představovala pro Vás pandemie tu nejnáročnější situaci v rámci pobytu v domově pro seniory?

- a) Ano b) Ne

12. Pomocí jakých komunikačních technologií jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

- a) Mobilní telefon b) E-mail c) Dopis
d) Skype e) Facebook f) WhatsApp
g) Jiné (uveďte).....
h) Kontakt jsem neudržoval/a

13. Naučil/a jste se v průběhu pandemie pracovat s novými komunikačními technologiemi?

- a) Ano (uveďte jaké).....
 b) Ne

14. Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly v době izolace?

- a) Procházky b) Kulturní akce c) Skupinové aktivity (besedy, kurzy,...)
d) Zkrášlující péče (kadečnick, manikúra, pedikúra,...)
e) Žádné

15. Sblížil/a jste se více s ostatními seniory z domova třetího věku v době pandemie?

- a) Ano b) Ne

16. Přinesla Vám pandemie nějaké pozitivní zjištění (o lidech, společnosti,...)?

- a) Ano (uveďte jaké)
.....
 b) Ne

2.5 Dotazník č. 5

Dotazník pro seniory žijící v domově třetího věku

Dobrý den,

jmenuji se Jana Daušová a jsem studentkou oboru Sociální a kulturní ekologie na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy v Praze. Obracím se na Vás s prosbou o vyplnění dotazníku, který poslouží výzkumu diplomové práce na téma „Vliv pandemie COVID-19 na seniory žijící v domově třetího věku“.

Odpovědi zakroužkujte a v případě otevřené odpovědi napište vše, co uznáte za vhodné. Dotazník je anonymní.

Předem moc děkuji za Váš čas a za Vaše odpovědi.

1. Jakého jste pohlaví?

- a) Muž b) Žena

2. Kolik Vám je let?

91

3. Jaký je Váš rodinný stav?

- a) Svobodný/á b) Rozvedený/á c) Ženatý / vdaná
d) Ovdovělý/á

4. Jaké je Vaše nejvyšší dosažené vzdělání?

- a) ZŠ b) Odborné učiliště c) SŠ
d) VOŠ e) VŠ *obchodní škola*
f) Jiná odpověď (uveďte)

5. Jaké jste vykonával/a povolání?

.....
chovatel

6. Jak dlouho žijete v domově pro seniory?

- a) Méně než rok b) Méně než dva roky
c) Více než dva roky (uved'te počet)

7. Jak často jste v osobním kontaktu s rodinou/známými za normální situace?

- a) Jednou týdně b) Jednou měsíčně c) Jednou za půl roku
d) Jednou za rok e) S nikým se nestýkám *občas*

8. Souhlasil/a jste se zákazem návštěv v průběhu pandemie?

- a) Ano b) Ne

9. Cítil/a jste se bezpečněji na základě tohoto opatření?

- a) Ano b) Ne

10. V době pandemie byste spíše preferoval/a?

- a) Nenarušení osobního kontaktu s rodinou/známými
b) Izolaci z důvodu Vaší bezpečnosti

11. Představovala pro Vás pandemie tu nejnáročnější situaci v rámci pobytu v domově pro seniory?

- a) Ano b) Ne

12. Pomocí jakých komunikačních technologií jste udržoval/a kontakt s rodinou/známými v průběhu zákazu návštěv?

- a) Mobilní telefon b) E-mail c) Dopis
d) Skype e) Facebook f) WhatsApp
g) Jiné (uveďte)..... *ci rodku*
h) Kontakt jsem neudržoval/a

13. Naučil/a jste se v průběhu pandemie pracovat s novými komunikačními technologiemi?

- a) Ano (uveďte jaké)..... *peba*
b) Ne

14. Jaké aktivity Vám nejvíce chyběly v době izolace?

- a) Procházky b) Kulturní akce c) Skupinové aktivity (besedy, kurzy,...)
d) Zkrášlující péče (kadeřník, manikúra, pedikúra,...)
e) Žádné

15. Sblížil/a jste se více s ostatními seniory z domova třetího věku v době pandemie?

- a) Ano b) Ne

16. Přinesla Vám pandemie nějaké pozitivní zjištění (o lidech, společnosti,...)?

- a) Ano (uveďte jaké)
.....

- b) Ne